

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 36Csp/116/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4119210180
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Moravčíková
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2020:4119210180.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, sudkyňou JUDr. Katarínou Moravčíkovou, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtne 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtne 48, 811 07 Bratislava, proti žalovaným: 1) A. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXX, 2) P. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXX, právne zastúpený: JUDr. Peter Vachan, advokát, Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, o zaplatenie sumy 4 419,97 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie 144,06 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 144,06 eur od 30.01.2017 do zaplatenia, zastavuje.

II. Žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 3 057,06 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne

- zo sumy 3 125,97 eur od 30.01.2017 do 14.08.2019,
- zo sumy 3 104,35 eur od 15.08.2019 do 29.10.2019,
- zo sumy 3 090 eur od 30.10.2019 do 20.11.2019,
- zo sumy 3 068,48 eur od 21.11.2019 do 20.01.2020,
- zo sumy 3 057,06 eur od 21.01.2020 do zaplatenia,

a to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietla.

IV. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania proti žalovaným v 1. a 2. rade v rozsahu 41,44%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným rozhodnutím.

odôvodnenie:

1. Pôvodný žalobca: Všeobecná úverová banka, a.s., ako právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., z titulu zlúčenia uvedenej spoločnosti s VÚB, a.s., sa domáhal od žalovaných v 1. a 2. rade (ďalej ako žalovaní) zaplatenia sumy 4 419,97 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 30.01.2017 do zaplatenia. V žalobe uviedol, že so žalovanými uzatvorili spolu dňa 25.03.2015 zmluvu o pôžičke č. 8014588/6530505786, na základe ktorej poskytol žalovaným pôžičku vo výške 5 000 eur. Podľa nej mali žalovaní splácať pôžičku v pravidelných 120 mesačných splátkach v sume 77,54 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 9 304,80 eur. Do podania žaloby uhradili žalovaní z vyššie uvedenej zmluvy sumu 1 874,03 eur. Vzhľadom na to, že žalovaní porušili svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia, listom zo dňa 26.11.2016 - predžalobná upomienka, vyzval žalovaných k úhrade dlžných splátok, na čo mu poskytol dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne ich žalobca upozornil, že ak

nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaní ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradili. Žalobca využil oprávnenie v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a dňa 19.01.2017 úver zosplatiť, o čom boli žalovaní informovaní listom zo dňa 24.01.2017 - oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. Právo žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravuje článok 12.2 zmluvných podmienok. Celkový dlh žalovaných ku dňu podania návrhu predstavoval sumu 4 419,97 Eur. Žalobca si zároveň uplatnil zákonné úroky z omeškania, pričom ku dňu podania žalobného návrhu mali žalovaní uhradiť sumu 6 218,85 eur. Celkovú výšku dlžnej sumy žalovaných ku dňu podania návrhu tvorí: Istina + Náklady na vymáhanie - Prijaté úhrady = Žalovaná suma 6 218,85 eur + 75,15 eur - 1 874,03 eur = 4 419,97 eur. Zostatok pohľadávky evidovaný v prehľade splátok a úhrad zahŕňa aj zmluvnú pokutu vo výške 570,45 eur, ktorú si žalobca v tomto konaní neuplatňuje : zostatok - pokuta = Žalovaná suma 4 990,42 eur - 570,45 Eur = 4 419,97 eur.

2. Okresný súd Nitra vydal dňa 12.11.2019 pod č. k. 36Csp/116/2019-39 platobný rozkaz, ktorý bol zrušený uznesením zo dňa 13.01.2020, č. k. 36Csp/116/2019-57, z dôvodu odporu, podaného žalovaným v 2. rade. V odpore žalovaný v 2. rade cestou právneho zástupcu neuznal žalobcom uplatnený návrh v celom rozsahu, a to z nasledovných dôvodov: žalobca neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta, ďalej nepreukázal, že by nárok na zaplatenie nákladov na vymáhanie pohľadávky označený v prehľade úhrad a splátok ako MP3 bol v súlade so zákonom, neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods.9 a § 565 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalobca nepredložil doručku k oznámeniu o vyhlásení okamžitej splatnosti zo dňa 24.01.2017.

3. V rámci repliky právny zástupca žalobcu vo vzťahu k položke MP3, teda nákladom spojených s vymáhaním pohľadávky, uviedol, že žalovaní v zmluve svojím podpisom súhlasili so zmluvnými podmienkami aj čo sa týka všetkých nákladov. V zmysle čl. 12 bod 12.4 zmluvných podmienok sú súčasťou pohľadávky aj náklady, ktoré žalobcovi vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky, ktoré sa označujú ako MP3. V zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka sú príslušenstvom pohľadávky aj náklady spojené s jej uplatnením a práve táto hodnota predstavuje sumu 75,15 eur, pričom žalobca trvá na priznaní tejto položky. Vo vzťahu k doručeniu oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru žalobca uviedol, že oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti dlhu bolo zasielané žalovaným len obyčajnou poštou, nakoľko pred zosplatením bola žalovaným adresovaná výzva aj s doručenkou, v rámci ktorej boli upozornení na možnosť zosplatenia dlhu v prípade neuhradenia dlžných splátok. K otázke zosplatenia uviedol, že žalovaní sa mohli o zosplatení dozvedieť najneskôr dorúčením podanej žaloby. Podľa žalobcu má predmetná listina len deklaratórny charakter a jej účinky spätne nastanú momentom oboznámenia sa žalovaných s jej obsahom.

4. V priebehu konania bolo zo strany žalobcu súdu oznámené, že na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorá bola uzatvorená medzi spoločnosťami Consumer Finance Holding, a.s., Všeobecná úverová banka, a.s. a spoločnosťou Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom: Mýtna 48, 811 07 Bratislava, ako postupníkom, bola pohľadávka žalobcu ako postupcu voči žalovanému ako dlžníkovi, ktorej zaplatenie je predmetom tohto sporového konania, postúpená spoločnosti Intrum Slovakia s.r.o. ako postupníkovi. Z uvedeného dôvodu súd uznesením zo dňa 12.03.2020, č. k. 36Csp/116/2019-107, pripustil zmenu žalobcu; uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 26.05.2020.

5. Žalovaný v 2. rade v rámci dupliky poukázal na to, že žalobca nepreukázal, že by ako veriteľ pri poskytnutí úveru konal s odbornou starostlivosťou. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje, avšak táto povinnosť nezbavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. sa úver považuje v zmysle § 11 ods. 2 tohto zákona za bezúročný a bez poplatkov, a zároveň veriteľ nebol oprávnený vyžadovať od žalovaného jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru (napr. rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 11Co/2/2019-106 zo dňa 27.11.2019, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/171/2016 zo dňa 27.10.2016). Žalobca podľa neho nepredložil žiadny listinný dôkaz o oprávnenosti nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky podľa čl. 12 bod 12.4 zmluvy. Zároveň v nadväznosti na zmenu žalobcu uviedol, že za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno považovať predžalobnú upomienku a tiež ani oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, tieto dokumenty sa vzťahujú na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka a nie na ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách. Taktiež zdôraznil, že

pohľadávku postúpila až Všeobecná úverová banka a.s. ako právny nástupca obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., a preto bolo potrebné predložiť výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách vystavenú Všeobecnou úverovou bankou a.s. Z uvedeného dôvodu žalobca nepreukázal, že by právny predchodca žalobcu postupoval v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, keďže nepredložil výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, a preto žalobca nemá v danom konaní aktívnu vecnú legitimáciu, na ktorú je konajúci súd povinný prihliadať ex offio. Upriamil pozornosť na viaceré rozhodnutia súdov, napr. Krajského súdu Prešov, sp. zn. 3Co/151/2018. Žalobu navrhol v celom rozsahu zamietnuť.

6. V priebehu konania právny zástupca žalobcu doručil súdu vyjadrenie, súčasťou ktorého bolo ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní ako aj čiastočné späťvzatie žaloby. Vo vyjadrení uviedol ohľadom preukázania splnenia podmienok podľa § 92 zákona o bankách, že zosplatenie pohľadávky bolo medzi stranami dohodnuté vo všeobecných obchodných podmienkach - čl. 12 bod 2, ktoré sú súčasťou zmluvy o poskytnutí pôžičky č. 80144588, ktorú zmluvné strany na znak prejavenej vôle opatrili svojimi podpismi. Nakoľko boli žalovaní preukázateľne v omeškaní viac ako 90 dní, v zmysle ustanovení zmluvy a zmluvných podmienok, boli formou predžalobnej upomienky zo dňa 26.11.2016 upozornení na možnosť zosplatenia pohľadávky v celosti. Predmetnú upomienku žalovaný v 2. rade dňa 05.12.2016 riadne prevzal, čo potvrdil aj svojím vlastnoručným podpisom na doručenke. Keďže u žalovaných nedošlo k náprave finančnej disciplíny, právny predchodca žalobcu pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru v celosti ku dňu 19.01.2017. Pre neplnenie si zmluvných záväzkov bola pohľadávka následne v súlade s § 92 zákona o bankách legitímne postúpená na nového veriteľa - spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o. V tomto smere poukázal aj na odborné vyjadrenia Národnej banky Slovenska zo dňa 24.7.2014, podľa ktorého ak je úver splatný v splátkach (bez ohľadu na to, o aké splátky ide) banka alebo pobočka zahraničnej banky má právo postúpiť postupníkovi celú, teda aj nesplatenú časť pohľadávky z úveru („pohľadávka zodpovedajúca peňažnému záväzku klienta“) za splnenia zákonných podmienok v zmysle § 92 ods. 8 prvá veta zákona o bankách. Podľa žalobcu zmluva o poskytnutí pôžičky č. 8014588 zo dňa 25.03.2015 spĺňa všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. Podľa žalobcu žalovaní nenamietali to, že im boli poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 5 000 eur. Okrem toho trval na tom, že dostatočným spôsobom overil bonitu žalovaných v internom schvaľovacom systéme a na základe ich vyhodnotenia rozhodol o schválení pôžičky. Žalobca ďalej uviedol, že po podaní žaloby žalovaní vykonali úhrady v sume 68,91 eur, a to vo výške 21,62 eur zo dňa 14.08.2019, vo výške 14,35 eur zo dňa 29.10.2019, vo výške 21,52 eur zo dňa 20.11.2019 a vo výške 11,42 eur zo dňa 20.01.2020. Na základe toho vzal žalobca žalobu v časti o zaplatenie sumy 68,91 eur späť s prislúchajúcim úrokom z omeškania a zároveň vzal žalobu späť aj v časti zaplatenia sumy 75,15 eur, predstavujúcu poplatky podľa zmluvy. Navrhol, aby súd zaviazal žalovaných zaplatiť mu sumu 4 275,91 eur spolu so zákonným úrokom z omeškania.

7. Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie, pričom právny zástupcovia strán sporu ospravedlnili svoju neúčasť a súhlasili s prejednaním veci v ich neprítomnosti. Žalovaná v 1. rade sa pojednávania nezúčastnila, svoju neúčasť neospravedlnila, pričom v priebehu konania sa k samotnej žalobe ani žiadnym spôsobom nevyjadřila, na základe čoho mal súd za to, že s tvrdeniami žalobcu súhlasí a nepovažuje ich za sporné.

8. Súd sa oboznámil s listinnými dôkazmi, predloženými stranami sporu, a to notárskou zápisnicou, zmluvou o úvere zo dňa 27.03.2015, predžalobnou upomienkou s doručenkou, oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, prehľadom splátok, oznámením o postúpení pohľadávok, dokladmi o overení bonity žalovaných, vyjadreniami strán sporu, pričom zistil nasledovný skutkový a právny stav:

9. Spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s. ako pôvodný veriteľ a žalovaní ako klienti (žalovaná v 1. rade ako klientka a žalovaný v 2. rade ako spoludlžník) uzavreli dňa 27.03.2015 zmluvu o poskytnutí pôžičky na bývania, zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej im bol poskytnutý úver vo 5 000 eur, výška splátky 77,54 eur, počet splátok 120, termín konečnej splatnosti (mesiac/rok) 3/2025, celkové náklady spotrebiteľa 4 304,80 eur, celková čiastka 9 304,80 eur, RPMN 14,90%, fixná ročná úroková sadzba 14,90%, priemerná hodnota RPMN 16,16%.

10. Podľa časti XVI., čl. 2 zmluvy, spoludlžník znamená spôsobilú fyzickú osobu, ktorá je povinná spoločne a nerozdielne k klientom plniť jeho záväzky voči spoločnosti na základe zmluvy.

11. Podľa časti XVI., čl. 12 bod 2 zmluvy, je spoločnosť oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok pôžičky žiadať od klienta zaplataenie celej pohľadávky spoločnosti, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť pôžičky), ak je klient v omeškaní s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace, a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.

12. Podľa časti XVII. zmluvy, riadnym vyplnením a podpísaním zmluvy všetkými zmluvnými stranami uzavrela spoločnosť Consumer Finance Holiday, a.s., s klientom zmluvu. Zmluvné strany vyhlasujú, že si zmluvu prečítali, že bola uzatvorená zmluvnými stranami slobodne, vážne a po vzájomnom prerokovaní, je výrazom ich vôle, jej obsahu riadne porozumeli a na dôkaz na týchto skutočnosti pripájajú svoje podpisy.

13. Z predžalobnej upomienky zo dňa 26.11.2016 vyplýva, že pôvodný žalobca oznámil žalovaným, že ku dňu 26.11.2016 eviduje k predmetnej zmluve nedoplatok na splátkach vo výške 381,26 eur, ktorý žiada uhradiť bezodkladne. Súčasne ich upozornil, že ak do 05.01.2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 09/2016, bude pôvodný žalobca oprávnený úver zosplatiť. Predžalobná upomienka bola doručovaná žalovaným, žalovaný v 2. rade ju prevzal dňa 05.12.2016 (v zastúpení manželkou), o čom svedčí doložená doručka. Z prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že prvá splátka bola splatná 20.04.2015, posledná splátka mala byť splatná 3/2025. Žalovaní uhradili žalobcovi celkovo spolu sumu 1 942,94 eur (do podania žaloby 874,03 eur a po podaní žaloby 68,91 eur).

14. Oznamením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 24.01.2017 pôvodný žalobca oznámil žalovaným, že dlh z predmetnej zmluvy sa stal splatným v celom rozsahu, pretože dlžné splátky v lehote stanovenej v predžalobnej upomienke neuhradili riadne a včas. Predmetné oznámenie bolo odoslané obyčajnou listovou zásielkou.

15. Rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok uzatvorenou medzi predchodcom žalobcu, Všeobecnou úverovou bankou, a.s. ako postupcom a Intrum Slovakia, s.r.o., ako postupníkom, pôvodný žalobca ako postupca postúpil súčasnému žalobcovi ako postupníkovi pohľadávky podľa zmluvy spolu s príslušenstvom a všetkými právami s nimi spojenými. Podľa prílohy č. 3 tejto zmluvy bola predmetná pohľadávka identifikovaná číslom zmluvy, osobnými údajmi žalovaného (meno, priezvisko, rodné číslo, adresa bydliska) a výškou 4 419,97 eur, postúpená ku dňu 19.02.2020.

16. Oznamením o postúpení pohľadávky zo dňa 25.02.2020 pôvodný žalobca (VÚB a.s.) oznámili žalovaným, že svoju pohľadávku zo zmluvy č. 8014588 spolu so všetkými úrokmi a ostatným príslušenstvom postúpil na Intrum Slovakia s.r.o., ku dňu 19.02.2020. O odoslaní tohto oznámenia svedčí doložený poštový podací hárok zo dňa 25.02.2020 s menami žalovaných.

17. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

18. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej ako zákona), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

19. Podľa § 2 písm. a), b), d) zákona, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

20. Podľa § 9 ods. 2 písm. f), k) zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, k) výšku, počet a termíny splátok istiny,

úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

21. Podľa § 11 ods.1 písm. b) zákona, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

22. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov účinného v čase uzatvárania zmlúv (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“), každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

23. Podľa § 8 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa, obchodná praktika sa tiež považuje za klamlivú, ak opomenie podstatnú informáciu, ktorú priemerný spotrebiteľ potrebuje v závislosti od kontextu na to, aby urobil rozhodnutie o obchodnej transakcii, a tým zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že priemerný spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil.

24. Podľa § 8 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa za klamlivé opomenutie sa tiež považuje, ak predávajúci skrýva alebo poskytuje nejasným, nezrozumiteľným, viacvýznamovým alebo nevhodným spôsobom podstatné informácie uvedené v odseku 1, alebo neoznami obchodný účel obchodnej praktiky, ibaže je zrejmý z kontextu, pričom v dôsledku klamlivého opomenutia priemerný spotrebiteľ prijme rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neprijal.

25. Podľa § 3 ods. 1. Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

26. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

27. Podľa § 52 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

28. Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

29. Podľa § 53 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

30. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

31. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

32. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

33. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

34. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

35. Podľa § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

36. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

37. Podľa § 559 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka splnením dlh zanikne. Dlh musí byť splnený riadne a včas.

38. Podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

39. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

40. Podľa § 144 zák. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej ako CSP), žalobca môže vziať žalobu späť.

41. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

42. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

43. Po zhodnotení výsledkov dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná len sčasti. V konaní bolo preukázané, že medzi pôvodným žalobcom a žalovaným bola uzatvorená zmluva - ide o dvojstranný právny úkon, z ktorého pre strany vyplynuli príslušné práva a povinnosti. Predmetná zmluva je zmluvou spotrebiteľskou, na ktorú treba aplikovať zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení platnom v čase jej uzatvorenia, ako aj ustanovenia ostatných právnych predpisov, slúžiacich na ochranu spotrebiteľa.

44. Súd po vykonanom dokazovaní zistil, že zmluva o pôžičke je zmluvou spotrebiteľskou. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

45. Súd tiež poukazuje, že táto zmluva je typicky formulárová zmluva, ktorú uzatvoril dodávateľ so spotrebiteľom a teda jednoznačne sa jedná o zmluvu spotrebiteľskú v zmysle príslušných ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Súd v rámci takýchto zmlúv ex offio skúma to, či neobsahujú neprijateľné zmluvné podmienky a či na základe takýchto podmienok si dodávateľ neuplatňuje neoprávnený nárok voči spotrebiteľovi.

46. Na základe vykonaného dokazovania má teda súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými bola uzatvorená zmluva o pôžičke, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou, na základe ktorej bola poskytnutá žalovaným pôžička vo výške 5 000 eur, ktorú sa žalovaní zaviazali splatiť v 120 splátkach vo výške 77,54 eur mesačne. Žalovaní doposiaľ zaplatili sumu 1 942,94 eur, ktoré skutočnosti neboli medzi stranami sporu sporné.

47. Čo sa týka námietok žalovaného ohľadne konania žalobcu v rozpore s § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, súd uvádza, že žalobca dostatočným spôsobom a s odbornou starostlivosťou posúdil bonitu žalovaných, preveril ich príjmy a až následne úver schválil, pričom k uzatvoreniu zmluvy došlo dňa 27.03.2015.

48. Vzhľadom k tomu, že účel pôžičky bol v zmluve definovaný ako pôžička na bývanie a z textácie podmienok išlo o účelový úver, je zrejmé, že sa na daný záväzkový vzťah použijú ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd po dôkladnom preštudovaní listinných dôkazov dospel k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver formou pôžičky považuje podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov, pretože v zmluve o pôžičke absentujú údaje požadované zákonom o spotrebiteľských úveroch v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) a k) tohto zákona.

49. Súd je toho názoru, že zmluva o pôžičke uzatvorená medzi stranami sporu neobsahuje povinné údaje, a to údaj o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a o termíne konečnej splatnosti úveru podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch. V predmetnej zmluve absentuje údaj o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Termín konečnej splatnosti uvedený v predmetnej zmluve ako 3/2025 je nedostatočný, pretože nie je konkrétnym dátumom konečnej splatnosti úveru. Slovo „termín“ významovo znamená presné časové vymedzenie určené pre nejaký úkon, pre splnenie alebo dosiahnutie niečoho. Ak má ísť o termín konečnej splatnosti z časového hľadiska, potom presným časovým vymedzením je uvedenie dňa, mesiaca a roka konečnej splatnosti. Gramatickým výkladom tohto ustanovenia súd dospel k záveru, že je potrebné rozlišovať pojem „doba trvania zmluvy“ a pojem „termín konečnej splatnosti úveru“. V danom prípade sa nejedná o totožné pojmy. Ustanovenie uvedené v zmluve, že „zmluva sa skončí úplným splnením všetkých záväzkov a pohľadávok klienta vo vzťahu k spoločnosti podľa zmluvy (časť XVI, čl. 11, bod 11.1)“, je neurčité a nezrozumiteľné. Stanovenie obligatórnej náležitosti zmluvy znamená presné a jasné vymedzenie obsahovej informácie, nie nutnosť spotrebiteľa odvodzovať takýto údaj

(informáciu) pred podpisom zmluvy. Pod pojmom doba je náležite rozumieť dlhší časový úsek, obdobie, ktoré sú ohraničené začiatkom a koncom. Ak zákonodarca určil, že zmluva o spotrebiteľskom úver musí obsahovať ako podstatnú náležitosť dobu trvania zmluvy, bolo povinnosťou veriteľa takúto dobu trvania zmluvy v zmluve o pôžičke uviesť. Pre úplnosť súd uvádza, že pojem „počet splátok“, ktorý v zmluve o pôžičke je numeratívne vyjadrený číslom 120, nie je možné stotožňovať, s pojmom „doba trvania zmluvy“, pretože nevystihuje ani začiatok a ani koniec obdobia.

50. Údaj o termíne konečnej splatnosti pôžičky má byť uvedený tiež presne a to uvedením konkrétneho dňa, mesiaca a roku, kedy spotrebiteľský úver nadobudne konečnú splatnosť. Termín znamená uvedenie presného dátumu konečnej splatnosti úveru, na rozdiel od pojmu lehota, ktorá vyjadruje určitú dĺžku trvania. Poskytovateľ pôžičky (ktorý je autorom formulárovej zmluvy) v čase uzatvárania zmluvy nepochybne pozná každú jednotlivú jej obsahovú náležitosť a teda aj termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Je preto v súlade s potrebou zachovania elementárnej zmluvnej rovnováhy účastníkov zmluvy, aby spotrebiteľ v tomto rozhodujúcom časovom momente nemusel odvodzovať obligatórne náležitosti zmluvy, ale ich v tom čase tiež poznal (aj s prihliadnutím na značný rozsah údajov obsiahnutých v zmluve, ich formuláciu, zrozumiteľnosť a to obsahovú aj formálnu). Preto sa vyžaduje časová (dátumová) špecifikácia konečnej splatnosti úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov.

51. Povinnými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa úpravy platnej v čase uzatvorenia zmluvy medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola aj výška, počet a termín splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom slová výška, počet a termín splátok sa viaže ku každej tam z uvedených zložiek spotrebiteľského úveru, teda tak k istine, ako aj k úrokom a iným poplatkom. Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke, a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo. V zmluve je uvedený iba počet splátok, výška mesačnej splátky, čo znamená, že nie je splnená požiadavka, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Obzvlášť neurčitá je zmluvná formulácia určenia dátumu splatnosti splátok v zmluvných podmienkach, podľa ktorých klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutú pôžičku, a to v pravidelných mesačných splátkach v sume a termínoch uvedených v zmluve (časť XVI., čl. 6, bod 6.1. zmluvy). V samotnej zmluve je uvedený len dátum prvej splatnosti prvej splátky a termín konečnej splatnosti je vymedzený ako 3/2025. Takéto znenie zmluvy je pre bežného spotrebiteľa nejasné, neurčité a nie je ani v súlade s uvedeným zákonným ustanovením. Musí byť bez akýchkoľvek pochybností ustálené, že účelom uvedenej právnej úpravy je poskytnutie ochrany spotrebiteľovi. Spotrebiteľ má byť totiž informovaný o výške úrokov, termínoch splatnosti jednotlivých splátok zo spotrebiteľského úveru a poplatkoch súvisiacich so spotrebiteľským úverom. Žalobca pritom ako dodávateľ má zákonnú povinnosť v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť údaje o výške úrokov a poplatkov, a to priamo v zmluve so sankciou straty práva na úroky a poplatky. Iba takáto informácia pre spotrebiteľa prispieva k transparentnosti trhu a umožňuje spotrebiteľovi poznať rozsah svojho záväzku. Súčasťou zmluvy nebol ani žiadny rozpis splátok, z ktorého by prípadne tieto údaje vyplývali.

52. Pri existencii protichodných názorov súdov vyššej inštancie ohľadne výklade ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, súd konajúci v tejto veci sa priklonil k záverom, ku ktorým dospel Krajský súd v Prešove a ktorý odklon od rozhodnutia Najvyššieho súdu vo veci sp. zn. 3 Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018, ustálil tak, že „princíp právnej istoty prevažuje, smernica nemá priamy účinok na horizontálne vzťahy medzi jednotlivcami a nepriamy účinok smernice nemožno použiť contra legem, a preto v súlade s doterajšou masívnou aplikačnou praxou súdov je potrebné vyžadovať aj špecifikáciu splátok podľa istiny, úrokov a poplatkov.“ (rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 21Co/86/2018 z 3.7.2018).

53. Výklad zákona o spotrebiteľských úveroch nemôže narúšať všeobecné právne zásady, najmä zásadu právnej istoty. Pojem právnej istoty je v slovenskom Civilnom sporovom poriadku vyjadrený v článku 2 ods. 2 ako „stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo“. Ustálená judikatúra slovenských súdov podala stabilný výklad ustanovenia zákona ohľadom potreby členenia splátok úveru.

54. V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Tento výklad dopadá aj na zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle citovaného zákona s poukazom na § 1 ods. 8 zákona č. 129/2010 Z. z., kde je vyjadrená subsidiarita Občianskeho zákonníka, ako aj subsidiarita osobitných predpisov. Podstatou spotrebiteľskej ochrany je, že sa spotrebiteľ ocitá vo faktickom nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, vzhľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho dodávateľa, lepšiu znalosť práva a lepšiu dostupnosť právnych služieb a konečne možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Spoločným znakom právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv je snaha cestou práva vyrovnať faktickú nerovnosť, a to formou obmedzenia autonómie vôle. Autonómia vôle, ktorá je elementárnou podmienkou fungovania materiálneho právneho štátu nie je úplne absolútna, ale je limitovaná v rámci spotrebiteľských vzťahov princípom ochrany slabšej strany (spotrebiteľa).

55. Práve z vyššie uvedeného dôvodu bol prijatý aj zákon č. 129/2010 Z. z. a ustanovil osobitné náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy tak, aby za účelom odstránenia vyššie uvedenej faktickej nerovnováhy bol spotrebiteľ účinným spôsobom informovaný o podmienkach spotrebiteľského úveru a vedel lepšie ako pri nespotebiteľskej úverovej zmluve posúdiť všetky právne dôsledky vyplývajúce pre neho z uzatvorenej úverovej zmluvy. Niektoré ustanovené náležitosti zákonodarca v prospech ochrany spotrebiteľa preferoval až do takej miery, že ich neuvedenie v písomnej forme sankcionoval bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru ako sankciou pre dodávateľa, ktorý nerešpektuje zákon a tým spotrebiteľa vystavuje nerovnému postaveniu.

56. Žalovaní boli tak na istine pôžičky povinný zaplatiť žalobcovi sumu 5 000 eur, teda sumu, ktorá im bola zo strany žalobcu reálne poskytnutá. Zo strany žalovaných boli uhradené finančné prostriedky vo výške 1 942,94 eur a teda nesplatená časť pôžičky je vo výške 3 057,06 eur. Súd tak nárok žalobcu považuje za dôvodný v tejto časti a žalobu v prevyšujúcej časti na ako nedôvodnú zamietol.

57. Vo vzťahu k aktívnej legitimácii žalobcu súd uvádza, že v tomto prípade boli splnené zákonné predpoklady postúpenia pohľadávky na inú osobu; pohľadávku banky súd považoval za postupiteľnú. Pôvodný veriteľ predžalobnou upomienkou postupoval podľa zákona, pretože po splatnosti spotrebiteľom neuhradenej splátky (09/2016), odo dňa jej splatnosti prešla zákonná doba 3 mesiacov omeškania s platením dlhu zo strany spotrebiteľa. Pred samotným postúpením pohľadávky veriteľ preukázateľne vyzval dlžníka na zaplatenie (§ 92 ods. 8 prvá veta zákona o bankách) a zároveň dodržal aj špeciálne ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, t. j. upozornil dlžníka, ktorý je spotrebiteľom, na to, že si uplatní právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti celej svojej pohľadávky (tzv. „zosplatenie“ celého dlhu), pričom dodržal aj lehotu, ktorú vymedzil dlhšie ako zákonom určených 15 dní. Možnosť vyhlásenia okamžitej splatnosti pôžičky bola zmluvnými stranami dojednaná v časti XVI., čl. 12 bod 12.2, teda žalobca konal v súlade s dohodou oboch zmluvných strán a v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Predmetnú upomienku, ktorú súd považoval aj za výzvu podľa zákona o bankách, doručil žalovanému v 2. Rade dňa 05.12.2016, pričom ak aj tvrdil, že nemal k dispozícii oznámenie veriteľa o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, táto okolnosť neovplyvnila možnosť postúpenia pohľadávky na aktuálneho žalobcu. Okrem toho o tejto skutočnosti sa dozvedel najneskôr dorúčením platobného rozkazu, súčasťou ktorého bola žaloba s prílohami, dňa 27.12.2019. Až následne bola celá tzv. zosplatená pohľadávka postúpená.

58. Vzhľadom na to, že žalobca vzal žalobu v časti o zaplatenie sumy 144,06 eur spolu s príslušenstvom späť, súd konanie v tejto časti zastavil (výrok I. rozsudku). K tomuto späťvzatiu nebol potrebný súhlas žalovaného. O vrátení súdneho poplatku z dôvodu čiastočného späťvzatiu žaloby bude rozhodnuté samostatným uznesením.

59. S poukazom na to, súd priznal žalobcovi nárok na zaplatenie sumy 3 057,06 eur, teda tak, ako je to uvedené vo výroku II. rozsudku. Táto suma predstavuje práve rozdiel medzi výškou istiny poskytnutého úveru a uhradenej sumy zo strany žalovaného (5 000 eur - 1 942,94 eur). Keďže žalobca žiadal priznať viac ako mu súd priznal, súd žalobu čo do zvyšku zamietol.

60. O povinnosti žalovaného zaplatiť úrok z omeškania súd rozhodol podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Priznaná výška úroku z omeškania zodpovedá § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.

61. Podľa § 255 ods. 2 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (CSP), ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

62. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

63. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

64. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

65. O trovách konania súd rozhodol postupom podľa § 255 ods. 2, § 256 ods. 1 CSP. Žalobca bol úspešný celkovo v ume 3 125,97 eur (70,72%), z toho v časti sumy 3 057,06 eur podľa výroku II. rozsudku a v časti sumy 68,91 eur podľa § 256 ods. 2 CSP, kedy k späťvzatiu žaloby v tejto časti došlo z dôvodu plnenia žalovaných po podaní žaloby, čo predstavuje procesný úspech žalobcu a zavinenie žalovaného. Rozhodnou je skutočnosť, že žalovaní čiastočne splnili to, čoho sa žalobca domáhal, a že len z tohto dôvodu vzal žalobca žalobu v tejto časti späť. Žalovaní boli úspešní v sume 1 294 eur (29,28%), čo v konečnom dôsledku predstavuje úspech žalobcu vo výške 41,44% (70,72 - 29,28). Strany sporu v priebehu konania nenavrhli a ani súd nezistil existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa, pre ktoré by mal prípadne postupovať podľa § 257 CSP a náhradu trov konania žalobcovi nepriznať.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresný súd Nitra.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP). Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.